

Tredje næstformand (Kaj Ikast):
Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Mogens Nørgård Pedersen.

Mogens Nørgård Pedersen (KD):
Det er jo før set, at tiden har arbejdet for os Kristendemokrater, og det kan man så ønske at den kan gøre også i det her tilfælde.

Jeg er selvfølgelig lidt betænkelig ved det samarbejde, som tilsyneladende tegner sig hen over midten, selv om det er et samarbejde, der går ud på at være imod. Vi Kristendemokrater er naturligvis optaget af at samarbejde hen over midten, men så er det selvfølgelig vigtigt, at vi finder noget at være for.

Kristendemokraterne støtter som udgangspunkt den danske model, hvor arbejdsmarkedets parter aftaler løn- og arbejdsvilkår. Men når det handler om dækningsgraden for disse aftaler, må jeg konstatere, at omkring 30 pct. af lønmodtagerne på arbejdsmarkedet ikke er dækket af en overenskomst. Denne dækningsgrad efterlader mange mennesker uden basale rettigheder, når det handler om beskyttelse mod usaglig opsigelse, et fair opsigelsesvarsel, ret til rimelig løn osv., og det er uacceptabelt.

Sigtet med beslutningsforslaget er således ikke at sætte arbejdsmarkedets parter ud på sidelinjen. Forslaget er netop indrettet således, at de lovfæstede minimumsrettigheder viger i de situationer, hvor lønmodtagerne er omfattet af regler, der giver mindst samme rettigheder, hvilket vil være tilfældet, hvis ansættelsesforholdet er overenskomstdækket.

Med B 61 ønsker Kristendemokraterne at beskytte lønmodtagerne mod udnyttelse i form af urimelige løn- og arbejdsvilkår. Denne beskyttelse vil medføre en øget tryghed for den lønmodtager, der sikres rettigheder.

For arbejdsgiveren vil minimumsrettighederne betyde, at man får et mere præcist indtryk af, om man tilbyder sine ansatte rimelige eller urimelige løn- og ansættelsesvilkår. Der vil blive skabt et udgangspunkt for forhandlinger om løn- og arbejdsvilkår mellem arbejdsgivere og lønmodtagere, hvilket i sig selv vil være positivt.

Kristendemokraterne har længe ønsket, at der blev lovfæstet en række lønmodtagerminimumsrettigheder på arbejdsmarkedet. Især frygten for lønpresseri har været en kilde til utryghed, og det ville kunne give anledning til væsentlig uro på arbejdsmarkedet, hvis utryg-

heden vokser. B 61 vil i den henseende kunne være med til at sikre tryghed og ro på det danske arbejdsmarked.

Man kunne frygte en fremtidig udvikling i retning af, at ressourcetsvage lønmodtagere i højere grad vil blive ansat uden for det overenskomstdækkede arbejdsmarked, hvor aftalefriheden er udgangspunktet for fastsættelse af løn- og ansættelsesvilkår. En sådan udvikling ville skabe en større forskel i vores samfund. Intentionerne med B 61 er at sikre alle lønmodtagere et minimum af rettigheder, og dermed vil der sættes en effektiv begrænsning på, hvor store ulighederne i samfundet vil kunne blive som følge af løn- og ansættelsesvilkår.

Kristendemokraterne har vurderet, at der er otte områder, som ikke er overenskomstdækkede for lønmodtagere, og hvor vi vil have de her lovfæstede minimumsrettigheder nedfældet.

Men jeg har set skriften på væggen, jeg har hørt debatten og de forskellige partiers stillingen, og jeg takker for debatten og håber så fortsat på, at tiden arbejder for os:

Kl. 19.30

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikast):
Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:
7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 62:
Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af en tidskonto, der giver børnefamilierne mulighed for at nedsætte deres arbejdstid.
Af Mogens Nørgård Pedersen (KD) m.fl.
(Fremsat 21/11 2003).

Forslaget sattes til forhandling.